

Júlia

Cathy Williams

Játék a tűzzel

Lindsay Armstrong

Útitárs egy életre

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Cathy Williams, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2022
A Júlia 759. eredeti címe: *Marriage Bargain with His Innocent*
(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)
• Magyarra fordította: Bosnyák Edit

© Lindsay Armstrong, 2007 – Vinton Kiadó Kft., 2022
A Júlia 760. eredeti címe: *The Australian's Housekeeper Bride*
(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)
Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2010)
• Magyarra fordította: Somló Katalin

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 759. számában, 2022
Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-548-0

• Kép: Shutterstock

A HARLEQUIN® és ™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2022

- A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.
- Felelős kiadó: dr. Bayer József
- Főszerkesztő: Vaskó Beatrix
- Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:
www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Cathy Williams
Játék a tűzzel

1. FEJEZET

Georgina szemügyre vette az impozáns villát, amely előtt állt. Valójában pontosan erre számított.

Felemelte az egyik kezét, hogy becsöngessen.

Az esze azt diktálta, hogy legyen végre túl rajta. A szíve azonban arra figyelmeztette, hogy talán alaposabban át kellene gondolnia. Ő azonban az eszére hallgatott, és megnyomta a csengőt.

Órákba telt, míg ideért, és most nem fog titokban elosonni, amíg nem beszélt a gyönyörű kensingtoni villa tulajdonosával – azzal a férfival, akit gyerekkora óta ismert, és akibe tizenhat évesen fülig szerelmes volt. Matias bizonyára meg fog lepődni, amikor közli vele, hogy mégiscsak van köztük valami.

Matias nem sejtette, hogy ki áll az ajtóban, de azt megállapította, hogy ennél tökéletesebben nem is időzíthetett volna az illető.

A fehér bőrkanapén ülő rideg szőkeség már vagy fél órája nyafogott neki, és akkor sem hagyta abba, amikor Matias elindult az ajtó felé.

– Nem engedem, hogy szakíts velem! – mondta, miközben követte a férfit. – Már mindenkinek elmeséltem, hogy a jövő héten eljössz a születésnap partimra. Egy ruhát is vettem az alkalomra! Van valakid, igaz? Ki az a nő? Ismerem? Azt hittem, hogy szeretsz!

Matias már tíz perce nem válaszolt a nő kérdéseire.

Ahogy most kinyitotta az ajtót, tátva maradt a szája.

– Matias! – üdvözölte mosolyogva Georgina, és vetett egy pillantást a szőkeségre. – Úgy látom, rosszkor jöttem.

Matias olyan jól nézett ki, hogy a lánynak mindig elakadt a szava a látványától. Kiszáradt a szája, hevesen vert a szíve, képtelen volt józanul gondolkodni, és hirtelen arra is rájött, mit érzett tizenhat éves korában, amikor megőrültek a hormonjai, és beleszeretett ebbe a jóképű srácba, akinek tizenhárom éves kora óta rajongótábora volt. Georgina megtartotta magának az ostoba érzéseit, mert az a fajta lány volt, aki labdába sem rúghatott Matiasnál.

– Te meg mi az ördögöt keresel itt, Georgie?

– Nagyon kedvesen üdvözlöd az egyik régi barátodat... Órákon keresztül vonatoztam, fáradt vagyok, fáj a lábam, és nem szeretnék még egyszer visszajönni.

Georgina legszívesebben sarkon fordult volna, de megőrizte a hidegvérét, és emlékeztette magát arra, hogy azóta már nem is kedveli annyira ezt a férfit.

– Jól van az anyám? – kérdezte aggódalmasan Matias.

– Maga meg kicsoda?!

Matias mellett felbukkant a szőkeség, és Georgina azon töprengett, vajon a férfi sohasem unja meg a mutatós nők társaságát? Ráadásul ugyanúgy néztek ki. Magasak és szőkék voltak, elegánsan öltözködtek, és télen is alig vettek fel valamit.

Ez a bizonyos szőkeség piros miniszoknyát, piros felsőt és magas sarkú szandált viselt, mivel nyár vége volt, és még viszonylag meleg.

– Ideje távoznod, Ava.

– De még működhet, Matias!

A férfi vetett egy futó pillantást Georginára, azután beletúrt a hajába.

– Semmi esetre sem – felelte komoran. Felemelte a drága kezításkát a folyosón lévő asztalkáról, belenyomta a szőkeség kezébe, és közben az ajtó felé kormányozta. – Jobbat érdemelsz nálam.

Georgina vágott egy grimaszt, és félreállt az útból, hogy kiengedje a nőt.

– Nagyon tapintatos dolog volt tőled, hogy azzal próbáltad enyhíteni a sokkot, hogy jobbat érdemel nálad – jegyezte meg szárazon, miközben belépett a házba.

Már csak a férfi hátát látta, mert az elindult a konyha felé. Valószínűleg szüksége volt egy erős

italra.

Georgina bosszúsan követte, és azon töprengett, vajon mit esznek rajta a nők. Jól nézett ki, de ezt leszámítva nem volt benne semmi vonzó. Ebben csak az volt az ironikus, hogy ő maga éppen azért jött ide, hogy közölje vele: nemrég egymásba szerettek, és egy ideje titokban találkozgatnak...

– Nos?

Matias rá sem nézett. Odalépett a szekrényhez, kivett belőle egy üveg whiskyt, és töltött magának egy pohárral. Őt valószínűleg azért nem kínálta meg, mert tudta, hogy nemet fog mondani.

– Az anyád jól van – felelte neki. – Nagyjából.

– Elég rossz napom volt, Georgie, úgyhogy kérlek, kímélj meg a rejtélyektől! Habár te sohasem rejtettél véka alá semmit. – Felvonta a szemöldökét, és belenézett a lány szemébe. – Két nappal ezelőtt beszéltem veled, és minden rendben volt. Mi történt veled?

– Semmi. Nem romlott az állapota. Úgy értem, hogy az agyvérzés miatt még mindig gyenge egy kicsit, és még nem tudja rendesen kiejteni a szavakat, de megfogadja az orvos tanácsait.

– Helyes.

– Nagyon szép a házad, Matias. – A lány még nem állt készen arra, hogy szóba hozza a jövedele célját. – Én is kérek egy italt.

– Whiskyt?

– Inkább bort, ha lehet. Köszönöm.

– Figyelmeztetlek, hogy ez nem biobor, de elég drága volt, ezért kétszer is gondold meg, mielőtt kiöntöd, ha esetleg nem felel meg az elvárásaidnak.

Matias kivett a hűtőből egy üveg chablis-t, és közben lopva szemügyre vette a lányt. Georgie ugyanúgy volt felöltözve, mint mindig. Virágmintás összeállítást viselt, amely elrejtette az alakját, ahelyett hogy hangsúlyozta volna. Hosszú szoknya, bő felsőrész és rengeteg szín, amelyek nem illettek az alacsony, gömbölyded, vörös hajú lányhoz.

Matias azon töprengett, vajon miért nem igyekszik jobban.

– Nagyon vicces vagy, Matias.

– Mindketten tudjuk, hogy a biotermesztés elkötelezett híve vagy. Nem akarom megsérteni a nézeteidet.

– Visszataszító tudsz lenni, ugye tudod? – kérdezte Georgina.

– Hiányozna neked, ha nem az lennék – dünnyögte Matias, és belenézett a lány szemébe. – Mihez kezdenél egy kedves és udvarias Matiasszal?

Georgina dühösen elpirult.

– Órákon keresztül utaztam, hogy meglátogassalak. Legalább kedves lehetnél hozzám!

– Igen, valóban sokat utaztál, és azon töprengök, hogy miért. Igazság szerint majd szétvet a kíváncsiság. Ugyanis ha jól emlékszem, még sohasem jártál itt.

– Pontosan tudod, hogy még sohasem jártam itt.

– El sem tudtam volna képzelni, hogy kiteszed a lábad Cornwallból.

– Mindig olyan becsmérlően beszélsz Cornwallról! Semmit sem jelent a számodra az a hely, ahol felnőttél?

– Nem. Árudd el végre, Georgie! Ha nem azért vagy itt, hogy az anyámról beszélj, akkor mit keresel itt? Természetesen nem tagadom, hogy a legjobbkor érkeztél.

Matias leült az egyik székre, és kihúzott egy másikat, amelyre felrakta a lábát.

A lány szólásra nyitotta a száját. Matias anyja aggódott a fiáért, amiért szünet nélkül ki-be jártak a házában a nők, ugyanis Matias Silvát csak addig érdekelték, amíg újdonságot jelentettek a számára.

Belenézett a férfi sötét szemébe, és végül inkább hallgatott. Matias nyilvánvalóan provokálni akarta, és erre most nem volt szüksége.

Uralkodnia kellett magán, mert a legvonzóbb férfi ült vele szemben, akit valaha látott. Az argentin származású apja és a gyönyörű, angol anyja legszebb vonásait örökölte, ezért szó szerint megfordultak utána az utcán az emberek.

Georgina már megbocsátotta magának, hogy kamaszkorában szerelmes volt ebbe a kreol bőrrű,

sötét szemű, fekete hajú férfiba. Most is alig tudta levenni róla a szemét.

– Kizárólag azért vagyok itt, hogy az anyádról beszéljek veled – törte meg végül a csendet. – De összeszedhetem magam egy kicsit? Kimerített a vonatkozás.

– Hét óra van. Ettél már?

– Útközben vettem néhány szendvicset.

– Akkor menjünk el vacsorázni! Meghívlak.

– Azt hiszem, nem vagyok megfelelően felöltözve azokhoz az éttermekhez, ahová te szoktál járni – felelte szárazon Georgina.

– Honnan tudod, hová szoktam járni?

Matias kedvesen mosolygott, és a lánynak eszébe jutott, hogy az áthidalhatatlan ellentétek dacára mindig akadtak olyan időszakok, amikor egy hullámhosszon voltak. Valószínűleg azért, mert régóta ismerték egymást.

– Onnan, hogy okos vagyok. – Georgina leizzadt. – Ez nagyon kedves volt tőled, de... nem, köszönöm. Mutasd meg inkább a házat!

A terve váratlanul ötlött az eszébe, ezért nem volt ideje arra, hogy alaposan kidolgozza a részleteket, és belegondoljon a dolog veszélyeibe. De már nem lehetett visszacsinálni.

Rose Silva épp Georgina tervének köszönhetően gondolta most azt, hogy a fia végre lenyugodott. Valószínűleg nem álmai nője mellett, de legalább olyan nővel, akiről az anyja álmodik – ugyanis Rose imádta Georginát.

Végre újra értelmet nyert Rose élete. Egy jövőbeli meny, akit szeret... A fia végre családot fog alapítani, és nem egyik kalandból a másikba csöppen.

Lesznek unokái. Újra helyreáll a világ rendje.

Georgina óvatos megjegyzéséből öt perc alatt tény lett: viszonya van Matiaszal! A lány megpróbálta kihúzni a fejét a hurokból, de Rose már az esküvőt tervezgette.

És ő most az állítólagos jövőbeli vőlegénye előtt állt, aki gyanakvóan méregette.

Georgina jó szándékból elejtett, ártalmatlan hazugsága önálló életre kelt. Mielőtt levegőt vehetett volna, el volt tervezve a jövője.

– Légy szíves, ne szólj Matiasnak! – kérte Rose-tól, mert attól félt, hogy az asszony telefonon gratulálni fog a fiának, akinek fogalma sem lesz az egésztől. – Közösen akarjuk elmondani neked. De egyelőre csak azt, hogy együtt vagyunk. Még nem tudjuk, később mi lesz...

Miután elbúcsúzott Rose-tól, kiverte a hideg verejték, és azonnal elindult Londonba. Ha már „együtt van” Matiaszal, akkor legalább a villáját meg kell néznie!

– Miért akarod megnézni a házamat?

– Mindig olyan leereszkedően viselkedsz, amikor Cornwallba jössz. Kíváncsi vagyok, hogy itt miért jobb.

Matias félrebillentette a fejét.

– Miért van olyan érzésem, hogy eltitkolsz előlem valamit?

– Nem kell körbevezetned, ha nincs hozzá kedved.

– Hozd magaddal a poharadat! Talán elárulod, mi folyik itt, ha eleget ittál, és ellazulsz egy kicsit.

– Miért vagy ilyen bizalmatlan?

– Mert jók a megérzéseim. Ráadásul ismerlek. Fontos dolog miatt jöttél ide, és ha az anyámnak nincs szüksége rám Cornwallban, akkor valami másról van szó, és egyelőre nyilvánvalóan nem mered elárulni. Talán pénzre van szükséged?

Matias hirtelen megtorpant, és résnyire húzott szemmel végigmérte a lányt. Olyan közel voltak egymáshoz, hogy Georgina érezte az arcszesze illatát, és önkéntelenül is hátrált egy lépést.

– Azt hiszed, azért vagyok itt, hogy pénzt kérjek tőled? És azt állítod, hogy ismersz?

Matias vállat vont.

– Nem is hinnéd, hányan képesek becsöngetni hozzám, ha szükségük van valamire.

A lány szeme szikrázott a dühtől. Senki sem tudta annyira felidegesíteni, mint Matias Silva. Kénytelen volt beismerni, hogy a férfinak igaza van. Valóban jól ismerik egymást.

Tehetetlenül nézte, ahogy Matiasból arrogáns tinédzser lett, amikor felvették egy winchesteri internátusba. Azonnal megfélemezte a szülei biofarmjáról, és kizárólag a becsvágy hajtotta. Nem csoda, hogy azt hitte, Georgina pénzt akar tőle. Neki ugyanis csak az számított. Egyszerű körülmények között nőtt fel, és megfogadta, hogy gazdag lesz.

Nem volt meglepő, hogy mindig összevesztek, mert tökéletes ellentétei voltak egymásnak. Georgina szeretett vitatkozni, Matias pedig nem szeretett kompromisszumot kötni. Georginát nem érdekelt a pénz, a férfit viszont kizárólag az érdekelte. Georgina imádta Cornwallt, Matias viszont alig várta, hogy kiszabaduljon onnan. A lány csodálta a férfi szüleit, Matias viszont titkon megvetette őket.

– Mondd meg az igazat! Pénzre van szükséged? – Matias végigmérte. – Túl sokat költöttél? Nem kell szégyellned! Habár biztosan kellemetlenül érint, hogy kivételesen nem te tartasz másoknak erkölcsi prédikációt.

Georgina összepréselte az ajkát, és ökölbe szorította a kezét.

– Nem azért vagyok itt, mert pénzre van szükségem.

– Sejtettem.

A férfi folytatta a körbevezetést, habár ezután már végig hallgatott.

Minden fehér volt, és egyszerű. A falakon hatalmas, modern festmények lógtak. Mindenből a legjobb, amit pénzért meg lehet venni. Georginát ez sem lepte meg. Matias matematikát és közgazdaságtant tanult az egyetemen, és miután lediplomázott, egy befektetési banknál dolgozott. Öt év alatt megkereste az első millióját, azután csődbe ment vállalkozásokat vásárolt fel, és felszámolta őket. Emellett ingatlanokba is befektetett. Harmincévesen már egész birodalma volt, és több pénze, mint amennyit egész életében elkölthetett volna.

Minden egyes szoba a gazdagságról árulkodott. Nem csoda, hogy Rose félt a milliomos fiától.

– Bizonyos értelemben mindig is zseni volt – mesélte Georginának. – Ezért nem tetszett neki az itteni egyszerű élet. Kevés volt neki.

Matias hirtelen felriasztotta a lányt a gondolataiból:

– Nem kell zseninek lennem ahhoz, hogy kitaláljam, te nem szoktál túlköltekezni.

– Ezt meg hogy érted?

– Nem úgy nézel ki, mint aki szórja a pénzt. Ha titokban mégis rajongsz a drága ruhákért, a gyors autókért és az ékszerekért, akkor átkozottul jól titkolod. És arra is emlékszem, hogy gyerekkorunkban megmutattad a perselyedet. Nagyon büszke voltál arra a tíz fontra, amit hat hét alatt tettél félre. Imádsz spórolni, úgyhogy nem hiszem, hogy túlköltekeztél. A fenti szobákat is meg akarod nézni?

Georgina azon töprengett, vajon tudja-e Matias, mennyire sértően viselkedik.

– Vagy talán már eléggé megnyugodtál ahhoz, hogy eláruld, miért vagy itt? Lehet, hogy te ettél néhány szendvicset, de én éhes vagyok, és rendelek magamnak valamit. A ház többi részét is meg akarod nézni?

– Nem, köszönöm.

Georgina nem akarta látni a férfi hálószobáját. Megvetette Matias életmódját, és a tinédzserkori szerelem már régen elmúlt, mégis parázslott benne valami, és néha beindult a fantáziája. Szerencsére megtanulta, hogy nem szabad túlságosan beleélnie magát ezekbe az álmokba.

– Helyes. – A férfi bement a konyhába, hogy rendeljen magának valamit telefonon. – Hol fogsz éjszakázni?

Matias ránézett a hátizsákra, amit Georgina lerakott a konyha padlójára.

– Az egyik szállodában.

A férfi összeráncolta a szemöldökét.

– Ez ostobaság – közölte. – Eszedbe sem jutott, hogy itt aludj? Nagyra értékelem, hogy évek óta gondoskods az anyámról. Az a legkevesebb, hogy a házamban töltheted az éjszakát.

A lány elvörösödött.

– Nem nekem kellene gondoskodnom az anyádról – jegyezte meg halkan.

– Ezt már ezerszer átrágtuk. És az elmúlt néhány évben már minden lehetséges vádat a fejemhez

vágtál. Azt hiszem, erről felesleges beszélünk.

Matias hirtelen gyötörni kezdte a lelkiismeret, pedig nem volt oka arra, hogy bűnösnek érezze magát. Egyáltalán nem. Anyagilag támogatta az anyját, és gondoskodott arról, hogy semmiben ne szenvedjen hiányt. Keményen megdolgozott a pénzéért, és pénz nélkül az anyjának sokkal nehezebb élete lett volna. Ha valami tönkrement a házban, Matias azonnal pótolta, és mindenképp a legjobbat vette meg neki. Az anyja konyhája most már úgy nézett ki, hogy bármelyik mesterszakács megirigyelte volna. Ami pedig a gazdaságot illeti...

Az anyja nem akart megszabadulni a biofarmtól, pedig csak aprópénzt hozott, és Matias segítsége nélkül nem is tudta volna megtartani. A fia elsimította a nehézségeket, és az alkalmazottakról is gondoskodott.

Időközben arra is rájött, hogy egy biogazdaság kizárólag aggodalmat jelent. A termést rendszeresen megtámadták a bogarak, a tyúkokat vagy a rókák ették meg, vagy olyan helyre rakták a tojásaikat, ahol senki sem találta meg őket, éppen ezért sohasem kerültek ki a boltok polcaira.

Habár ez még mindig jobb volt az anyja korábbi ötleteinél: a reikiközpontnál, a szárménhelynél és a kreatív workshopoknál. Az anyja számára már akkor is fontosabbak voltak az örült ötletek a gazdaságnál, amikor Matias még gyerek volt.

Bűntudat? Nem volt oka arra, hogy bűntudata legyen. Talán nem voltak túlságosan közeli viszonyban az anyjával, de senkinek sem tökéletes a viszonya a szüleivel. Kötelességtudó fiú volt, és ha az anyja úgy gondolja, hogy nem ad neki eleget, akkor az az ő dolga.

Megcsóválta a fejét, hogy kiűzze a kellemetlen gondolatokat, és Georgina éppen akkor kért tőle bocsánatot.

– Sajnálod? – Matias felvonta a szemöldökét. – Sajnálod, hogy kritizálsz? – Elvigyorodott. – Most már tényleg kezdek aggódni. Mióta kérsz bocsánatot azért, mert az idegeimre mész?

A lány hallgatott, és a nappalit méregette. Mire Matias megtörhette volna a csendet, megérkezett a vacsora a város egyik legelegánsabb étterméből.

– Annyit rendeltem, hogy két embernek is elég – mondta a férfi, miközben lepakolt mindent az asztalra, és gyorsan megterített.

– Az emberek többsége kínait vagy indiait rendelt volna – jegyezte meg a lány, miközben leültek az asztalhoz.

Tudta, hogy az alakja miatt nem kellene ennie, de az étel láttán – rizs, borban pácolt marhahús és zöldségek – összefutott a szájában a nyál.

– Láss hozzá! – biztatta Matias. – De hagyj egy kis helyet a csokis pudingnak is!

– Az a kedvencem.

– Tudom. Emlékszem, hogy a szüleim egyszer elvittek minket a tengerpartra, és te három adagot rendeltél belőle az étteremben. Egyél, és közben mondd el végre, hogy miért vagy itt! Nincs kedvem még egyszer körbejárni a házat.

– Az anyádról van szó, de nem kifejezetten az egészségi állapotáról. Tényleg jól van, és tudom, hogy a legjobb orvosokat, a legjobb kórházat és mindenképp a legjobbat biztosítod a számára... De az egészség nemcsak a testről szól, hanem a lélekről is. És az anyád már egy ideje elég búskomor.

– Búskomor? – Matias összeráncolta a szemöldökét. – Miért lenne búskomor, ha egyre jobban van? Én nem vettem észre, amikor utoljára beszéltem vele.

– Nem akarja, hogy aggódj érte, Matias – magyarázta Georgina. – Állandóan arról beszél, hogy az élet véges. És az egyik vizsgálat eredményét még nem kapta meg. Lehet, hogy az viseli meg. Mindenesetre lelki válságban van.

– Miféle eredményt? Biztosan nem olyan fontos, különben az orvos szólt volna nekem. És arról beszél, hogy az élet véges? Hiszen még csak hatvanöt éves!

Matias megnyugodott. Ha az anyja csak beképzelt magának valami betegséget, akkor egy beszélgetés az orvossal segíteni fog. Az anyja állapota folyamatosan javult. Majd akkor gondolkodjon a halálon, ha nyolcvanéves lesz!

Matiasnak a napokban még meg kellett kötnie néhány üzletet, de elhatározta, hogy utána elutazik Cornwallba, és kivételesen talán nem csak egy hétig marad. Már régen beköttette az

anyjához a leggyorsabb internetet, hogy onnan is tudjon dolgozni.

– Az anyámnak még legalább harminc éve van hátra – közölte, miközben megállapította, hogy Georgina végül jó étvágygal eszik.

– Ő nem így gondolja.

– Az orvos nem aggódik az egészsége miatt, különben tudnék róla. Azért fizetem, hogy folyamatosan tájékoztasson. Csak meg kell győzni erről az anyámat. Ha újabb agyvérzés miatt aggódik, akkor megkérem Chiverst, hogy mutassa meg neki újra a felvételeket.

– Nem csak erről van szó, Matias. Úgy érzi, hogy... – Georgina felsóhajtott. – Úgy érzi, hogy anyaként kudarcot vallott, mert áthidalhatatlan szakadék tátong köztetek. Azt kívánja, bárcsak lenne családod. Feleséged és gyerekeid. Azt mondta, mindig is szeretett volna nagymama lenni, és úgy érzi, hogy csak ez hozhatja meg számára a boldogságot. Nem azért búskomor, mert azt hiszi, hogy fél év múlva meg fog halni, hanem azért, mert ha a jövőbe tekint, akkor nem találja benne a saját helyét. Már én is beszéltem Chivers doktossal. Remélem, nem bánod!

– Nem mindegy? Már úgyis felvetted vele a kapcsolatot.

Matiasnak elkomorult az arca, és megint elővette a büntudat, de most erősebben. Az anyját sohasem nyugőzte le a fia pénze és életmódja, ahogy az apját sem, amikor még élt. Egyikük sem szólt egy szót sem, de a hallgatásuk önmagáért beszélt.

– És mit mondott neked az orvos?

– Azt mondta, hogy normális körülmények között nem aggódna. Rose még fiatal. De a félelmei és a stressz rossz hatással lehetnek az egészségére. Semmi sem érdekli, ami korábban érdekelte. Látszólag már a gazdaság sem. Állandóan azt ismételteti, hogy semmi sincs, amiért érdemes lenne élni.

– Ha ezt akartad elmesélni, akkor felhívhattál volna. Bíz csak rám! Majd én beszélek az orvossal. Végére is egy vagyont fizetek neki, úgyhogy biztosan kitalál valamit. Talán az anyámnak gyógyszer kellene szednie.

– Felejtse el! – közölte vele a lány. – Az nem működik.

Matias értetlenül ráncolta össze a szemöldökét.

– Akkor mi működik?

– Azt hiszem, töltened kellene magadnak még egy whiskyt, mielőtt elmondom a véleményemet.

– Bökd már ki! Mindjárt szétrobbanok.

– Lehet, hogy kényszerűségből feltálatam az anyádnak néhány hazugságot...

Georgina dacosan felszegte az állát, de érezte, hogy ideges.

– Tessék? És engem miért ráz ki ettől a hideg?

– Szeretem az anyádat. Te is tudod, hogy mindig közel álltunk egymáshoz, főleg abban az időszakban, amikor a szüleim Melbourne-be költöztek, mert az apám ott tanított.

– Igen, ezt értem. Régóta ismered anyámat, ezért aggódsz érte, habár az orvosok szerint erre nincs okod. Árudd el végre, hogy mit keresel itt, ne kerüljessük a forró kását! Térjünk vissza a hazugságaidra.

– Rendben van... Lehet, hogy megerősítettem az anyádat abban a hitében, hogy tartogat valamit számára a jövő, aminek örülhet.

– Ez remekül hangzik!

– Azt mondtam neki, hogy titokban van valakid, de nem egy olyan nő, mint akikkel általában körülveszed magad, mert őket az anyád megveti.

– Semmi másról nem tudtok beszélgetni, csak rólam?

– Alig beszélünk rólad – tiltakozott Georgina. – A helyzetét osztja meg velem, és nem fogom azt mondani neki, hogy tartsa meg a gondjait magának. Hidd el, nem én biztatom arra, hogy rólad beszéljen!

A lány megcsóválta a fejét. Hogy lehet valaki ennyire önző?

– Ezt a beszélgetést halasszuk későbbre! Ezek szerint együtt vagyok egy olyan nővel, akit az anyám nem vet meg? Lehet, hogy működhet a dolog. Feltéve, ha nem kell bemutatnom neki álmaim asszonyát, mert abban az esetben nem tudom kényszerhazugságokkal betömni a sztoriban

lévő lyukakat.

– Nos, talán ez nem jelent akkora problémát, mint hiszed... – Georgina megköszöri a torkát, és vett egy mély lélegzetet. – Azt mondtam az anyádnak, hogy mi ketten együtt vagyunk.

Végre kimondta! Hirtelen olyan csönd támadt, hogy legszívesebben a föld alá süllyedt volna.

Egészen másként zajlott a dolog, amikor Rose-nak mesélte el. Az idős asszonynak kipirult az arca, szó szerint tapsikolni kezdett a boldogságtól, és Georgina is boldog volt, hogy örömet szerzett valakinek, akit szeret.

Azután persze észhez tért. De akkor már nem tudta visszacsinálni, és az öröme félelembe csapott át.

– Tessék?! – Matias hitetlenkedve vont a szemöldökét. – Azt hiszem, félreértettem valamit.

2. FEJEZET

– Jól értetted – közölte vele Georgie.

– Oké, de a biztonság kedvéért megismétlem. Az anyám kicsit rosszul érzi magát...

– A jelek depresszióra utalnak.

– Amit gyógyszerekkel is kezelni lehet. De te elvetted ezt a praktikus megoldást anélkül, hogy kikérted volna a tanácsomat.

– A te szádból minden fekete-fehérnek hangzik, de ez nem így van. És te is megértened, ha gyakrabban látogatnál meg.

– Tegyük félre egy kis időre a vádaskodást, Georgie! Az anyám nem érzi jól magát, unokákat szeretne, és te azt hazudtad neki, hogy egy pár vagyunk, hogy örömet szerezz neki. Erről van szó, igaz?

– Látnod kellett volna az arcát, Matias! Évek óta nem láttam ilyen boldognak. Azóta biztosan nem, mióta meghalt az apád, az agyvérzés óta pedig végképp nem.

Matias egyáltalán nem tűnt boldognak. Döbbenet és harag tükröződött az arcán. Georgina természetesen nem számított rá, hogy azonnal bele fog egyezni a dologba, de most rájött, minden találékonyságára szüksége lesz ahhoz, hogy meggyőzze a férfit. Képtelen volt tétlenül végignézni, ahogy Rose belesüpped a depresszióba. Még Antonio halála után sem volt olyan levert és kétségbeesett, mint mostanában.

Georgina csak mostanában döbbsen rá arra, hogy Rose egy kicsit az anyját helyettesíti, aki a világ túlsó felén olyan életet élt, ami nagyon távol állt Georginától. Az apja közgazdaságtant tanított, az anyja pedig jogot.

Georginát sohasem érdekelték annyira a könyvek, mint a szüleit. Ő inkább a kreatív dolgokat kedvelte, és a szülei szerencsére sohasem akarták rákényszeríteni, hogy olyasmivel foglalkozzon, amihez nincs tehetsége. Miközben ők állandóan a tanítással voltak elfoglalva, Georgina szinte családtagnak számított Rose-ék házában.

Szerette Matias anyját, és ez megerősítette az elhatározásában.

– Azt hiszem, neked teljesen elment az eszed – közölte vele a férfi. – Árulj el nekem valamit! Miért kellene az anyámnak azt hinnie, hogy mi ketten együtt vagyunk? Minden alkalommal összeveszünk, amikor találkozunk. Én nem kedvelem a kötekedős nőket, és ezt az anyám is tudja. Ezenkívül elég sok nővel látott együtt ahhoz, hogy tudja, nem vagy az esetem.

Georginát minden egyes szó úgy érte, mint egy pofon, de nem hátrált meg.

– Szóval nem kedveled a kötekedős nőket? Vagy inkább azokat a nőket nem kedveled, akiknek van véleményük? Más szóval azokat a szőkéket kedveled, akik csak annyit tudnak mondani, hogy „igen”?

Matias karba tette a kezét, és elnevette magát.

– Ez úgy hangzik, mintha felszínes lennék, de tisztázzunk valamit! Valóban a magas és szőke nőket kedvelem. Rengeteget dolgozom, és itthon nyugalmat akarok. Nem kell olyan nő, aki azért morog, mert elkéstem, vagy nem hoztam tejet.

– Szerintem te soha életedben nem vettél tejet, Matias. Számodra az túlságosan alantas.

– Mostanában valóban nem vettem, de gyerekkoromban sokat jártam abba a szánalmas helyi boltba. De miután a szüleim úgy döntöttek, hogy vesznek egy tehenet, nem kellett tejet vennem – tette hozzá komoran. – Most térjünk vissza a témánkhoz! Ha anyám elhitte a sztoridat, akkor talán valóban depressziós. Úgy értem, mikor kezdődött el köztünk ez az állítólagos viszony?

Régen beszélgettek utoljára ilyen sokat egymással, és Georgina alig akarta elhinni, hogy a férfi még most is mennyire ellenállhatatlan. Miközben alaposan szemügyre vette az arcát, hirtelen újra megrohanták a régi álmok, mintha egy perc sem telt volna el azóta. Arról ábrándozott, hogy együtt lesznek Matiaszal, de az már a múlté. Pontosán tudta, hogy Matias miféle nőket szeret, és

ő továbbra sem tartozott közéjük.

– Kedvelem az anyádat, de nem követi minden lépésemet – felelte végül. – Azt mondtam neki, hogy néhány hónapja titokban találkozgatunk egymással, de nem akarjuk nyilvánosságra hozni.

– És ez most miért is változott meg?

– Azt mondtam neki, hogy még friss a kapcsolat, de mindenképpen komoly.

– A részleteket egyszerűen kihagytad? Talán azért, mert úgy gondolod, hogy az emberek azt hiszik el, amit el akarnak hinni?

A lány elvörösödött, zöld szeme dühösen szikrázott a dühtől, de kezdte cserben hagyni a bátorsága, mert attól félt, hogy nem fogja meggyőzni Matiaszt. Éppen ezért valószínűleg azt kell majd közölnie Rose-zal, hogy szakítottak egymással.

– Felejtsd el, Georgie! – közölte Matias. – Ez ostoba ötlet volt, még akkor is, ha jó szándék vezérelt. Én nem veszek részt ebben a hazugságban.

Georgina csalódottan hallgatott.

– Ráadásul az sem tetszik, hogy a beleegyezésem nélkül rángattál bele ebbe a fondorlatos tervbe – folytatta a férfi. – És nem érek rá arra, hogy holmi látszatkapcsolatot folytassak veled azért, hogy örömet szerezzek az anyámnak. Fontosabb dolgom is van ennél.

– Én csak arra gondoltam, hogy...

– Georgie! – vágott a szavába mogorván Matias, azután felállt, hogy a lány értésére adja, a beszélgetés véget ért. – Te mindig is olyan voltál, mint a szüleim. Hatalmas szíved van, de hiányzik belőled az egészséges gyakorlatiasság. Nos, kéred a pudingot?

– Elment az étvágyam. És ha arról a fajta gyakorlatiasságról beszélsz, amelyik érzéketlenné tesz, akkor örülök, hogy hiányzik belőlem ez a tulajdonság. – Georgina is felállt. – Büszke vagy arra, hogy gyakorlatiasan szemléled a világot, de ez nem tesz boldoggá, nem igaz, Matias? Lehet, hogy gazdaggá tesz, de a boldogságot nem lehet megvásárolni, és a világ sokkal több kincset tartogat annál, mint amit meg tudsz fizetni.

– Ebben a kérdésben nem értünk egyet.

Georgina sietős léptekkel kiment a konyhából, és elindult a bejárati ajtó felé.

– Jóságos ég, Georgie! Azért még itt maradhatsz ma éjszakára.

– Nem, köszönöm.

– Hol van a szálloda?

– London nyugati részén, de egyedül is odatalálok.

– Mondd meg a címet, és elvisz a sofőröm.

Matias elővette a zsebéből a telefont, és elállta a nő útját.

Elmondta Georginának a véleményét, de még mindig gyötörte a bűntudat. Nem akart részt venni a lány tervében, és tudta, hogy Georgie ezt úgy értelmezi, hogy ő nem szereti az anyját, pedig semmi sem áll távolabb az igazságtól. Szerette a szüleit, de sosem voltak közös dolgaik, és a hippy életmód is távol állt tőle.

Azt viszont örökre bánni fogja, hogy nem jutott el az apja temetésére. Nem volt alkalma rá, hogy kibéküljön vele. Egyre ritkábban járt haza, és végül megromlott a kapcsolatuk.

– A sofőröm öt perc múlva itt lesz. – Végigmérte a lányt, aki szemmel láthatóan zavarban volt. – Mit fogsz mondani az anyámnak?

– Miért érdekel? Talán azt fogom mondani, hogy váratlanul felbukkantam itt, és egy szőkeséget találtam az ágyadban.

Georgina felsóhajtott. Nem Matias hibája volt, hogy ebbe a helyzetbe került. Jogában állt nemet mondani.

– Természetesen nem ezt fogom mondani.

– Sejtettem.

– Ilyen kiszámítható lennék?

– Becsületes vagy – felelte a férfi, azután némi habozás után hozzátette: – El fogok menni Cornwallba, talán a következő hétvégén, és tovább fogok maradni, mint máskor.

– Ne aggódj, messziről el foglak kerülni! – jegyezte meg a lány. – Nem akarlak felzaklatni, mivel

éppen most szakítottunk.

Matias elnevette magát.

– Árulj el nekem valamit! Hogy tudsz mindig megnevettetni, függetlenül attól, hogy olyanok vagyunk, mint a kutya meg a macska? Felejtsd el! Inkább azt mondd meg, mit fogsz előadni az anyámnak.

– Fogalmam sincs, de majd kitalálok valamit.

– Igaz, hogy ez a te ötleted volt, de szívesen magamra vállalom, hogy miattam szakítottunk. Egyébként is hihetőbb, hogy én voltam a gonosz. Az anyám pontosan erre fog számítani.

Georgie vetett rá egy együttérző pillantást.

– Nos, jó utat hazafelé, Georgie!

Matias elhallgatott. Mi mást mondhatott volna?

A lány elindult az ajtó felé. Matias autója és a sofőrje már az utcán várta, és nem fordult hátra, mielőtt beült a hátsó ülésre.

A hotel felé vezető úton azzal igyekezett megnyugtatni magát, hogy ő megtett minden tőle telhetőt.

A szálloda nem a lelegegánsabb negyedben állt, de olcsó volt, és tiszta. A szobája kicsinek tűnt, tele volt bútorokkal, ezért csak óvatosan tudott kimenni a fürdőszobába.

Lezuhanyozott, azután belebújt egy pólóba meg egy rövidnadrágba, mert mindig ebben aludt. Éjszaka, a sötét hálósobája biztonságában érezte magát a legjobban.

Már rég férjnél lehetett volna. Születhetett volna egy gyereke. Miközben a sötétben feküdt, és Matias vonzó arcára gondolt, eszébe jutott Robbie és az esküvő, amelyre sohasem került sor.

Ezeket az emlékeket az agya hátsó zugában tárolta, de most előbújtak, mint a manók, nyújtózkodtak egyet, és elhatározták, hogy egy darabig Georgina kárára fognak jól szórakozni. Emlékképek az eljegyzésről, az esküvő megtervezéséről... aztán Robbie végül néhány héttel a nagy alkalom előtt közölte vele, hogy mégsem veheti feleségül.

– Nem a te hibád – magyarázta Georginának. – Az én hibám. Már nem azt érzem irántad, mint korábban. Én magam sem értem...

Közös megegyezéssel elváltak útjaik, és Georginának hónapokon keresztül el kellett viselnie, hogy az emberek szánakozva összesúgnak a háta mögött.

Robbie egyszerűen nem vonzódott már hozzá. Vajon vonzódott hozzá valaha is? Talán nem. Talán csak Georgina szüleinek kedvéért hitette el magával, ugyanis ő volt az anyja kedvenc diákja.

Mindig azzal piszkálta Georginát, hogy fogyjon le. Miután végül szakítottak, Georgie hamarosan megtudta, hogy Robbie feleségül vett valaki mást. Azóta igyekezett eltakarni a testét, amennyire csak tudta, mert annak idején cserben hagyta.

Természetesen ez ostobaság volt, de az érzéseket nem a józan ész irányítja.

Georgie végül elaludt, és arra ébredt, hogy valaki kopogtat a szobája ajtaján.

Álmosan felkelt, megállapította, hogy még csak éjjel tizenegy óra van, és kinyitotta az ajtót.

Drága cipő, fekete farmernadrág, szűk, fekete pulóver és egy izmos férfitest.

– Engedj be, Georgie! – mondta Matias.

– Mit keresel itt?

– Beszélünk kell.

– Hogy jutottál be ide? – kérdezte dühösen a lány. – Ki engedett be?

– A recepció szeptette, hogy nem az ezüst étkészletet akarom ellopni. Engedj be!

– Tudod, hány óra van?

– A negyvenöt év alattiak ilyenkor még ébren vannak, és elég korán van ahhoz, hogy közöljem veled, megváltozott a terved.

– Nem tudom, mit akarsz mondani, de holnapig biztos várhat.

– Sajnos nem várhat. Felhívott az anyám.

Georgina némi habozás után kinyitotta az ajtót, azután kimentette magát, és gyorsan felöltözött.

Tudta, hogy a férfi a hosszú lábú szőkeségeket kedveli, de meztelennek érezte magát a pizsamájában, ezért gyorsan felvett egy farmert és egy pólót.

Tíz másodperc alatt eltűnt, de Matias így is meg tudta állapítani, hogy nagyon formás. Pontosan ott voltak a domborulatai, ahol lenniük kellett, a fenéke pedig kerekded volt, és barack formájú. Egyáltalán nem volt duci. Szexi volt.

Mivel Avával már hetekkel ezelőtt megromlott a viszonyuk, hirtelen feltámadt benne a vágy, ezért kénytelen volt megigazítani a nadrágját, és gyorsan leült az egyik székre.

– Hol is tartottunk? – kérdezte a lány, amikor farmerban és pólóban visszajött a fürdőszobából. Felkapcsolta az összes villanyt, azután leült az ágy szélére, pedig volt még egy üres szék.

– Nálam kellett volna töltened az éjszakát. A londoni szállodák nevetségesek. Ez a szoba olyan kicsi, hogy oldalazva kell bejönni.

– A tulajdonos nagyon kedves, kedvező az ára, és tiszta... Miért hívott fel az anyád?

– Váratlanul ért a dolog. Már késő volt, és az anyám egyébként is ritkán szokott felhívni.

– Mert mindig úgy érzi, hogy zavar.

– Azt hittem, nem beszéltek rólam... A lényeg, hogy mielőtt közölhettem volna vele a rossz hírt, belekezdett egy gratulációáradatba, és azt mondta, hogy ez a legszebb dolog, ami mostanában történt vele. Azt mondta, hogy te megkérted, addig ne hívjon fel, amíg el nem mentünk együtt Cornwallba, de tudta, hogy feljöttél Londonba, és képtelen volt visszafogni magát. Végre van valami, amiért érdemes élnie...

– Talán nem hittél nekem?

– Egészen más volt az ő szájából hallani. – Matias felállt, kinézett az ablakon, azután leült az ablakpárkányra. – Igazad volt. Már rég nem hallottam ilyen boldognak.

– Ezek szerint nem mondtad el neki, hogy szakítottunk?

– Nem akartam fájdalmat okozni neki.

– Akkor van egy kis probléma, nem igaz? Azt mondtad, nem akarsz hazudni az anyádnak.

A férfi elvörösödött.

– Elhiszem, hogy a jó szándék vezérelt, Georgie. Mivel nem tudtam telefonon közölni az anyámmal a rossz hírt, folytassuk még egy kicsit a játékot, de csak átmenetileg! Nem akarom elhinni, hogy az anyám bevette ezt a sztorit, de az ő kedvéért egyelőre elfogadom.

Georgina hallgatott. Nem gondolta végig a tervét. Megborzongott, és lopva szemügyre vette Matiast. Miért éppen vele lenne együtt ez a lélegzetelállítóan jóképű, gazdag férfi? Ő maga is meglepődött azon, hogy Rose elhitte a sztorit.

– Nos, azért vagyok itt, hogy megbeszéljük a részleteket – folytatta a férfi. – Mit mondtál pontosan az anyámnak?

– Nem beszélhetnénk erről máskor? – kérdezte kitérően a lány.

– Máskor?

– A jövő héten. Telefonon.

– Te melyik bolygón élsz, Georgie? Az anyám azt hiszi, hogy boldog kapcsolatban élünk, és te a jövő héten akarod megbeszélni a részleteket?

– Ezt hogy érted?

– Úgy értem, hogy holnap mind a ketten elmegyünk Cornwallba. Az anyám vár minket, úgyhogy felkészültnek kell lennünk.

– Azt mondtad, hogy ez átmeneti állapot lesz. Mégis meddig fog tartani?

Georgina megint megbánta, hogy kitalálta ezt a hazugságot. A fejében sokkal egyszerűbbnek tűnt az egész. Még akkor sem gondolt arra, mi lesz, ha Matias elé áll, amikor felszállt a londoni vonatra.

– Rövid ideig – felelte habozás nélkül a férfi. – Elmegyünk Cornwallba, néhány napig elhitetjük az anyámmal, hogy minden rendben van, és utána majd elromlanak a dolgok. Ahogy már mondtam, szívesen vállalom a felelősséget. Túlságosan különbözőek vagyunk, és erre csak akkor jöttünk rá, amikor több időt töltöttünk egymással. Nekem most van néhány hetem, de utána el kell utaznom Kínába egy üzlet miatt. Jó lenne, ha addigra letudnánk a dolgot.

– Néhány hét... – A lánynak görcsbe rándult a gyomra.

– Szerintem ez nem gond.

– De ha ilyen váratlanul szakítunk, anyád talán megint depressziós lesz.

– A részleteket majd holnap megbeszéljük, de figyelmeztetlek, hogy mivel nem tudok bemenni az irodába, útközben dolgozni fogok, ezért hozz magaddal egy könyvet. – A férfi elmosolyodott, és hozzátette: – Észrevetted, hogy már megint összevesztünk?

– Bizonyára a véletlen műve. Vagy túlságosan különbözőek vagyunk. De te mindig is azokat a nőket kedvelted, akik nem hasonlítanak rád.

– De rád sem – jegyezte meg Matias. – Ugyanakkor szeretném megjegyezni, hogy egyik nővel sem volt komoly kapcsolatod, legalábbis nem olyan, mint amelyet mi fogunk eljátszani...

– Ösztönösen cselekedtem – magyarázta dühösen Georgie. – Sohasem szoktam hazudni, de egyszerűen kibukott belőlem... Nem gondoltam bele abba, hogy ez képtelenség. Sajnálom.

– Hagyjuk!

– Arra sem gondoltam, hogy talán van valakid, természetesen egy szőkeség.

– Annyira segíteni akartál az anyámnak, hogy megfeledkezted a józan észről?

– Nagyjából.

– Akkor majd én gondoskodni fogok arról, hogy ez többet ne fordulhasson elő. Megtesszük, amit meg kell tennünk, és gondoskodunk arról, hogy ne lépjünk át bizonyos határokat.

– Mégpedig? – kérdezte óvatosan a lány.

Matias egy darabig hallgatott, és hirtelen feszült lett a légkör. Eszébe jutott a lány teste, az a test, amelyet a formátlan ruhák alatt sejtett.

– Nem fogjuk elfelejteni, hogy ez csak játék – felelte végül.

Matiasnak meg sem fordult a fejében, hogy kielégítse hirtelen feltámadt vágyát. Georgina White az igazira vár. Évekkel ezelőtt volt egy vőlegénye, aki az esküvő előtt szakított vele, de ez még nem jelenti azt, hogy feladta a mesebeli herceggel kapcsolatos terveit. Nem ilyen a természete. De egyszer már megsebeztek, és Matias nem akarta újra megbántani csak azért, mert hirtelen megkívánta.

– Ezt biztosan nem fogom elfelejteni – jegyezte meg fagyosan a lány. – És még egyszer elnézést kérek azért, hogy ebbe a kellemetlen helyzetbe hoztalak. Tudom, hogy minden perced be van osztva. Ez bizonyára kész rémálom a számodra.

– Ez miért hangzott sértésnek? – kérdezte a férfi, miközben a lány kíváncsú ajkát bámulta. Találkozott a pillantásuk. – Nem számít. Most már benne vagyunk, és közösen meg fogjuk oldani.

– Nem gondoltam végig. Arra sem gondoltam, hogy a szakítás milyen hatással lesz az anyádra.

– Ezzel majd ráérünk akkor foglalkozni. Túl fogja élni. – Matias elgondolkodva végigmérte a lányt. – Legalább képesnek fog tartani arra, hogy együtt legyek valakivel, akit nem a külseje miatt kedvelek.

– Amíg fel nem bukkansz a következő szőkeséggel – dűnnyögte Georgie.

Matias elmosolyodott, és a lánynak hevesen megdobbant a szíve.

– Talán megváltozik az ízlésem.

A férfi felállt, nyújtózkodott egyet, és elindult az ajtó felé.

– És a részletekkel mi lesz? – kérdezte a lány. – Azt mondtad, hogy holnap dolgoznod kell az autóban.

Matias megfogta a kilincset.

– Árulj el nekem valamit, Georgie! Azért kellett megmutatnom neked a házat, hogy hitelesen beszámolhass róla az anyámnak?

A lány elpirult, és Matias elnevette magát.

– Elképesztő vagy, Georgie, és ez számomra kellemes változatosságot jelent. – Kinyitotta az ajtót. – Holnap írok neked egy üzenetet, mielőtt elindulok érted. És végre elkezdődhet a mi kis kalandunk...

3. FEJEZET

Matias felhívta Georginát, és közölte vele, hogy pontban délután kettőkor ott lesz a szállodánál, és egy percet sem késett. A Mercedes hátsó ülésén várt, amíg a lány kifizette a számlát, és váltott néhány udvarias mondatot a tulajdonossal.

London megint szép napra virradt. Úgy tűnt, hogy a nyár nem akar véget érni, és Georgina már megbánta, hogy csak azt az egy szoknyát hozta magával, amelyik tegnap is rajta volt.

Leárnyékolta a kezével a szemét, miközben kiment az autóhoz, és beszállt.

Mivel a terve most valósággá vált, egész éjszaka álmatlanul forgolódott. Matias szájából minden olyan egyszerűnek hangzott. Együtt meglátogatják az anyját, elkezdenek veszekedni, szakítanak, és néhány hét múlva elfelejthetik az egészet. Rose szomorú lesz, de legalább azt fogja hinni, hogy a fia számára van remény.

Ugyanakkor mégis rémálomnak érezte az egészet, de már nem mondhatott nemet.

Matias lecsukta a laptopját, és alaposan végigmérte a lányt.

– Volt néhány órám arra, hogy elgondolkodjam ezen az egészen.

Felhúzta az ablakot, hogy a sofőr ne hallja a beszélgetést.

– Talán meggondoltad magad? – kérdezte óvatosan a lány.

– Éppen ellenkezőleg – közölte vele a férfi. – Ha valóban ismernél, akkor tudnád, hogy következetesen kitartok a döntéseim mellett, miután meghoztam őket.

Az autó elindult, és a sötétített üvegen keresztül Georgie szemügyre vette az elsuhanó várost.

– Továbbra sem értem, hogy az anyám miért hitt neked – folytatta Matias. – Nem ostoba. Tudja, hogy sohasem lennék együtt egy olyan nővel, aki nem tud rendesen felöltözni.

Georgina elvörösödött, és dühösen ránézett a férfira.

– Mit akarsz ezzel mondani?

– Te is tudod. Bő szoknyák. Két számmal nagyobb felsők. Praktikus cipők.

– Van fogalmad arról, hogy ez mennyire sértő? – kérdezte remegő hangon a lány.

– Sajnálom...

– Étfotós vagyok – folytatta metsző hangon Georgie. – Szabadúszó. Nincs szükségem koktéluhákra.

– Éppen ezért fogunk a Selfridges felé menni.

– Ugye csak viccelsz? Miért mennénk oda? – A lánynak görcsbe rándult a gyomra. – Nem értem ezt az egészet.

– Ha végig akarjuk csinálni, akkor csináljuk rendesen, Georgie! Hihetőnek kell lennünk, különben az anyám rá fog jönni mindenre, ami rossz hatással lenne az egészségére. Egyikünkben sem fog megbízni többet.

Georgina zavartan hallgatott. Az valóban nem volt túlságosan hihető, hogy Matias egy olyan nővel van együtt, aki a diszkontban vásárol ruhát magának.

– Mi lenne, ha te öltözködnél kevésbé feltűnően?

Matias meglepetten felvonta a szemöldökét.

– Ezt hogy érted?

– Kevesebb drága holmit kellene viselned. Lazábban kellene öltözködnöd.

– Ez érdekes. Azt a típust kedveled?

A lány elpirult, és kibámult az ablakon. Ez a férfi olyan jól nézett ki, hogy akár egy szemeteszákot is felvehetett volna, és ezt pontosan tudta.

– Hiába öltöznél lazábban, akkor is merevnek tűnnél – felelte végül.

– Nem tudtam, hogy ilyen jól ismersz. Talán a kapcsolatunk megalapozottabb, mint elsőre hittem.

– Semmi sincs köztünk, Matias. És sohasem fogok úgy öltözködni, mint az a nő, akit tegnap este

lapátra tettél.

– Meglep, hogy ezen nem akarsz összeveszni – jegyezte meg őszintén a férfi.

– Ezek szerint olyan embernek tartasz, aki semmiségekről is veszekedést provokál?

– Nem minden semmiségről – ismerte be Matias. – És mások társaságában soha. Másokkal mindig kedves vagy, de engem valamiért kipécéztél magadnak. Én kapom a karba tett kezét és a dühös pillantásokat.

A férfi elvigyorodott, és elégedetten megállapította, hogy Georgie elpirult.

– Voltak nézeteltéréseink, de csak azért, mert én mindig jó viszonyban voltam a szüleiddel. – A lány egy darabig habozott, azután hozzátette: – Természetesen szeretem a szüleimet, de nincs bennünk semmi közös. Én a fényképészetet, a művészeteket és a természetet kedvelem, és te is tudod, hogy az én szüleim az eszükkel dolgoznak. Azt hiszem, kamaszkoromban lemondtak rólam.

Ezt Georgina még sohasem ismerte be senkinek, és őt is meglepte, hogy éppen Matiaszal osztotta meg. De Matias pontosan ettől tűnt olyan vonzónak. Rideg volt, és merev, Georgina mégis úgy érezte, hogy összeköti őket valami, és ez újdonságot jelentett a számára.

– És az mit jelent?

– Nem kaptam többet a születésnapomra vastag könyveket, és az anyám többé nem beszélgetett velem a jogról, a nemzetközi politikáról és az egyetemekről.

– Nem tudtam, hogy ez zavart téged – dünnyögte halkán a férfi.

– Egy kicsit. De támogattak, amikor úgy döntöttem, hogy fotózással akarok foglalkozni.

– Amikor lefotóztad a szüleim termését?

– Valahol el kell kezdeni, Matias. Most már elég sok megbízást kapok. Ennek ellenére nem engedhetek meg magamnak új ruhatárat.

– Nem fogom megengedni, hogy bármit is kifizess – közölte a férfi.

Találkozott a pillantásuk, és Georgie-nak hevesen megdobbant a szíve.

– Azonnal lebuknánk – magyarázta Matias. – Mindig én veszem a barátnőimnek a ruhákat. És mivel az anyám pontosan tudja, miféle göncöket hordasz, azonnal gyanút fogna. Szerintem szexi és elegáns holmikra van szükséged.

Georgina csalódottan megállapította, hogy a sofőr időközben végigkanyargott a város utcáin, és most lefékezett az áruház előtt. Matias felkísérte az emeletre, ahol egy tanácsadó állt a rendelkezésükre.

– Segítek neked – mondta halkán a férfi. – Ne végezzünk félmunkát! És minden a megfelelő ruhákkal kezdődik.

Matias leült egy kanapéra, és kényelmesen elhelyezkedett. Szótlanul méregette Georginát, aki fel-alá járkált előtte a különböző ruhákban. Utána mindegyikről elmondta a véleményét.

Georgina inkább az elegáns, mint a szexi ruhákat kedvelte, és amikor már hatalmas kupac tornyosult előtte, közölte, hogy nem hajlandó többet felpróbálni.

– Ennyi elég lesz. Többet nem veszek fel.

– Miért nem? – Az eladó közben eltűnt, hogy intézkedjen a ruhák becsomagolásáról. – Azt hittem, a nők imádnak vásárolni.

– Én nem.

A lány dacosan karba fonta a kezét.

– Ezek szerint utáltad az egészet?

Georgina habozott. Valójában örömet okozott neki, hogy felpróbálhatta ezeket a drága ruhákat. Némelyik kifejezetten jól nézett ki, és valami azt súgta neki, hogy Matias jelenlététől még izgalmasabb lett az egész.

– Szükséges rossz volt – felelte csípősen.

Matias elnevette magát.

– Hazudsz. – Visszajött az eladó, és a férfi felállt. – De igazad van. Egyelőre elég ennyi. Úgysem fog sokáig tartani a viszonyunk.

A lány szemügyre vette az asztalon tornyosuló dobozokat. Cipők és ruhák voltak bennük az összes elképzelhető alkalomra. Az éttermi és a kerti vacsorákra, a tengerparti sétákra, amelyekre

bizonyára Rose is el fogja kíséreni őket, hogy osztozzon a boldogságukban. Mielőtt a kapcsolatuk állítólag elindul lefelé a lejtőn...

Úgy döntött, hogy a szakítás után megint a saját ruháit fogja viselni, mert az többet elárul minden szónál.

– Szerintem máris át kellene öltöznöd – jegyezte meg a férfi, miközben kifizette a ruhákat. – Az anyám nem fogja elhinni, hogy így látogattál meg Londonban.

Georgina vetett rá egy dühös pillantást, azután felsóhajtott, felkapta az egyik csomagot, és elindult az öltöző felé.

Néhány perccel később kilépett az új ruhájában, és Matias tátott szájjal meredt rá. Georgina lélegzetelállítóan nézett ki. A szomszéd lány eltűnt, és felbukkant egy nő, akit a legszívesebben azonnal becipelt volna az ágyába. Csíkos szaténszoknyát és testhez simuló felsőt viselt, de a visszafogott öltözék ellenére Matias mégis megkívánta.

A haját is kiengedte, és most csillogó, göndör tincsekben omlott a vállára, a praktikus szandált pedig felváltotta az elegáns bőrcipő.

– Elég... jól nézel ki – jegyezte meg Matias.

A lány zavartan elpirult.

– Köszönöm.

– A táskáról majdnem megfeledkeztünk!

Az eladó keresett valamit a megfelelő színben, és Georgina szomorúan búcsút mondott a hátizsákjának.

A Cornwallba vezető út nem volt olyan kellemetlen, mint amire Georgina számított.

Matias az idő túlnyomó részében dolgozott, és csak akkor pillantott fel, amikor húszpercnire voltak az anyja házából.

Azután kikérdezte Georgie-t arról, mit mondott pontosan az anyjának.

– Alig mondtam neki valamit – ismerte be a lány. – Spontán ötlet alapján cselekedtem, és utána szinte azonnal elindultam hozzád Londonba.

– Még most sem tudom elhinni, hogy ez váratlanul bukott ki belőled – dünnyögte a férfi.

– Te sohasem szoktál ösztönösen cselekedni?

– Szerinted?

– Ez nagyon furcsa. A szüleid rendkívül impulzívok, főleg az én szüleimhez képest, és te pontosan az ellentétük vagy. Ha belegondolok, hogy elkezdtek a biogazdaságot... és a reiki meg a terápiás célú számárlovlás! Igazán kár, hogy megbukott az ötlet.

– Pedig kezdettől fogva egyértelmű volt, hogy ez lesz a vége – jegyezte meg Matias. – Én legalábbis azonnal láttam, holott még gyerek voltam. Ijesztő példát mutattak az ösztönös cselekvésről.

Ami Georgie számára nagyszerűt és romantikusnak jelentett, számára hátráltató tényezőnek számított.

– Talán ha rögtön a gazdasággal kezdték volna, sikeresek lehettek volna. De sok minden más elterelte a figyelmüket, és aki mindenhez ért egy kicsit, de semminek sem a mestere, az mindig bukásra van ítélve.

– Boldogok voltak. Nem vallottak kudarcot.

Matias megvetően felhorkant. Nem volt kedve ehhez a beszélgetéshez, mert nem vezetett sehová.

– Ezek szerint nincs egy olyan sztori, amihez mindkettőnknek tartania kell magát? – terelte vissza a beszélgetést az eredeti témára. – Nagyon helyes. Minél kevesebb hazugság, annál jobb.

– És annál hamarabb véget fog érni a kapcsolatunk? Ezt is most kell eldöntenünk?

Georgina nem akarta elhinni, hogy a férfi ennyire féhéren-feketén látja a dolgokat, habár ezen nem kellett volna meglepődnie, mert ez is csak azt bizonyította, mennyire különbözőek.

– Nem muszáj. Bízd csak rám! Úgyis magamra vállalom a felelősséget.

A lány legnagyobb meglepetésére már Rose házához közeledtek. Ezek szerint már maguk mögött hagyták a szülei házat, és ő észre sem vette. Georgina ott lakott, amíg a szülei Ausztráliában

voltak. Rendben tartotta, és nem fizetett lakbért. Mind a két házból gyönyörű volt a kilátás: az egyik oldal egy rétre nézett, a másik pedig a tengerre.

Rose háza egy dombon állt, és Georgina hirtelen rádöbbedt, hogy Matias anyját már valóban nem érdeklik azok a földek, amelyeket korábban a férjével műveltek meg. Mindent elborított a gaz, és a ház is elhanyagolt benyomást keltett, pedig Matias rengeteget költött rá.

– Fáradtnak látszik – jegyezte meg Matias az anyja láttán, mintha olvasott volna a lány gondolataiban. – Igyekeztem meggyőzni arról, hogy a saját érdekében kisebb házba kellene költöznie, de hallani sem akar róla.

– Sok emlék köti ezekhez a falakhoz – dünnyögte halkan Georgie.

A férfi meglepetten ránézett, mert ez neki eszébe sem jutott. Az ő agya nem így működött. Amikor ránézett a házra, csak egy csomó betont, acélt és lehetséges problémát látott.

Rose mosolyogva várta őket az ajtóban. Törékeny nő volt, szőke haja már kezdett őszülni. Hatalmas, kék szeme volt, és az arcvonásain látszott, hogy valaha gyönyörű lehetett, de annyira lefogyott, hogy majdnem elfújta a szél.

Megrohanta Matias és Georginát kérdésekkel, azután hátrált egy lépést, és elégedetten szemügyre vette őket. A fiát szívből megölelte, és Matias kelletlenül viszonzta a mozdulatot.

Aztán a férfi odalépett Georgina mellé, és hanyagul ráfektette a karját a lány vállára.

Ő mozdulatlanul dermedt, mint egy szobor, pedig legszívesebben futásnak eredt volna. Amikor Matias elkezdte simogatni a nyakát, szótlánul tűrte.

Csak fél füllel figyelt oda Rose-ra, miközben bementek a házba. Folyamatosan az járt a fejében, hogy a férfi keze nagyon közel van a melléhez, és majd kiugrott a szíve a helyéről.

– Azt hiszem, erre a kérdésre Georgie jobban tud válaszolni...

Matias hangja felriasztotta a lányt a gondolataiból.

– Tessék?

Zavartan pislogott, miközben elvette a teáscsészét a férfitől, aki hirtelen ott termett előtte. A testi kontaktusra nem számított, de végtére normális párként kell viselkedniük. Például át kell karolniuk egymást.

Georgina lehunyta a szemét, miközben a férfi ajka finoman hozzáért az ajkához. A csók egyetlen szempillantás alatt véget ért, de a hatása megsemmisítő volt. Georgina vett néhány mély lélegzetet, hogy magához térjen. Úgy döntött, hogy egy kicsit a háttérbe vonul, ezért leült az asztalhoz a teájával, miközben Matias szemügyre vette a konyhát.

– Na és hogy találkoztatok? – kérdezte Rose. – Hogy is lehetek ilyen ostoba! Tudom, hogy régóta ismeritek egymást, de mikor vettétek észre, hogy van köztetek valami? Nekem sohasem jutott volna eszembe.

Szerencsére Rose annyira izgatott volt, hogy a válaszokkal nem törődött, de Georgie tudta, hogy ez csupán idő kérdése.

– Ügyesen titkoltad, Georgie! Nem is sejtettem, hogy rendszeresen meglátogatod Matias Londonban.

– Nagyon kényelmes a vonatközlekedés – jegyezte meg esetlenül Georgina.

– És azt is megértem, hogy egy darabig meg akartátok tartani magatoknak a dolgot.

– Nos... úgy értem... igen. – A lány vetett egy segélykérő pillantást Matiasra, aki a teáját kortyolgatta. – Te is tudod, hogy a kapcsolatok... kiszámíthatatlanok.

– Természetesen, drágám. És ezt te tudod a legjobban, azok után, ami Robbie-val történt. Biztosra veszem, hogy nagyon óvatos voltál.

– Rendkívül óvatos – felelte erőtlenül Georgie.

– De helyesen döntöttél – jegyezte meg elgondolkodva Rose. – Nem kezdted bele rögtön egy másik kapcsolatba, hanem hagytál magadnak egy kis időt arra, hogy kiheverd a történetet. – Rámosolygott a fiára. – Nem is sejtéd, milyen erősen reménykedtem abban, hogy... – Elcsuklott a hangja, és megköszörülte a torkát. – De még mindig nem mesélted el, hogyan történt. Romantikus volt?

Matias ránézett Georginára.

– Átadjam neked az elsőbbséget, drágám?

Georgina dühösen megállapította, hogy a férfi nagyszerű színész. Tökéletes volt a hangja és a viselkedése, pedig közben bizonyára a következő üzlet járt a fejében. De ezt senki sem vette észre rajta, még az anyja sem, aki úgy nézett ki, mintha karácsony lenne.

Georgina összeszedte magát, és elmosolyodott.

– Köszönöm, drágám.

Töltött magának egy csésze teát, hogy nyerjen egy kis időt. A férfi odalépett a háta mögé, a vállára tette a kezét, félrehúzta a haját, és adott egy csókot a nyakára. Georginának elakadt a lélegzete.

– Nos, hogyan szerettél halálosan belém? – dünnyögte a férfi, miközben felegyenesedett, de a kezét nem vette le a lány válláról.

– Fogalmam sincs – felelte könnyedén Georgina, és rátette a kezét a férfi kezére. Matias odalépett az anyja mellé, aki izgatottan meredt Georgie-ra, és a lány gyorsan összeszedte magát. – Úgy értem, hogy ez nem Matias szerénységének vagy jóindulatának köszönhető. Ismered a fiadat, Rose, és valljuk be, hogy nehéz eset! – Rámosolygott a férfira. – Sőt néha azt is meg merném kockáztatni, hogy kifejezetten arrogáns.

Matias fenyegetően elmosolyodott.

– Akkor bizonyára a személyiségem vett le a lábadról. – Ránézett az anyjára, aki látszólag élvezettel hallgatta az ismerős hangnemben zajló beszélgetést. – Fogalmazzunk úgy, hogy megdobogtattam a szívét. Szerinted nem így van, drágám?